

MUNDTLIG BERETNING

Kære repræsentanter for Dansk Atletik Forbunds klubber,

Kære gæster fra Danmarks Idrætsforbund, DGI atletik og andre til stede her i dag.

Vi starter denne formiddag med at mindes nogle af dem, der ikke længere er blandt os. Dansk Atletik Forbund har i perioden siden sidste ordinære årsmøde sagt farvel til personligheder, der på forskellig facon har tegnet forbundet og atletikken.

Det er:

Klaus David Jensen, KIF – født 1971, død 29. maj 2024 efter længere tids sygdom. Klaus David var kapgænger på eliteniveau, og han deltog både ved EM 1998 i Budapest og VM 1999 i Sevilla i 50 km kapgang.

Per Mortensen, SNIK – født 1935, død 23. september 2024. Per var manden bag det første Copenhagen Marathon i 1980, og blev æresmedlem i Søllerød Nærum-klubben SNIK, da han i 1977 havde fået sikret Europa Cup til det helt nyanlagte stadion i det nordsjællandske.

Lis Josefsen Bear, Horsens – født 1936, død 15. oktober 2024. Lis Josefsen har været national mester i både Danmark og USA, og begge steder tre gange – i højdespring, hvor Lis var tæt på at kvalificere sig til OL i Rom 1960.

Niels Holst-Sørensen, KIF – født 1922, død 24. oktober 2023.

Tak for alt, hvad de har givet dansk atletik. Lad os mindes de fire ved at holde et minuts stilhed.

Æret være deres minde.

-

Dette er min første mundtlige beretning som formand for forbundet, og jeg har både glædet mig til i dag, og jeg har også været lidt spændt på, hvordan det nu ville gå.

Det skyldes selvfølgelig, at der er meget, der ikke har været normalt ved DAF-årsmøderne de seneste gange. Men jeg synes, at optakten til dette møde i forbundets øverste organ, hvor der vælges bestyrelse, godkendes beslutninger og love samt drøftes forbundets almindelige stilling, har været positiv og god.

Det fik vi et rigtig godt eksempel på, da vi udsendte vores store, samlede lovkompleks, som vi har på dagsordenen senere i dag, til høring blandt alle vores klubber. Der kom en række forslag til forandringer, forbedringer og tilføjelser, og jeg håber, at I alle kan se, at det har været en god og konstruktiv proces.

Den fremgangsmåde kommer vi til at gentage med andre ting i fremtiden. For vi i bestyrelsen tror på inddragelse og deltagelse som udgangspunktet for det gode arbejde, og vi er meget bevidste om, at vi er i bestyrelsen i en afmålt periode, mens Dansk Atletik Forbund skal bestå mange, mange år endnu.

Og med det som udgangspunkt vil jeg nu gå i gang med den mundtlige beretning. Den lægger sig op ad den skriftlige beretning fra bestyrelsen samt det øvrige materiale, der er blevet udsendt og fremlagt på forbundets hjemmeside i behørig tid.

-

Der var børn i næsten alle aldre, og der blev stødt kuglestød, løbet 60 meter og sprunget med en iver og begejstring, som var fuldstændig bjergtagende.

Denne tidlige aften i starten af september var jeg taget til Herlev stadion, hvor den lokale klub gennem de seneste år virkelig har fået gang i noget godt. Masser af børn, masser af nye medlemmer, og aktiviteter, der involverer hele kommunen – og den pågældende aften var de omkringliggende klubber inviteret til åbne klubmesterskaber på det fine stadion i omegnskommunen.

Nogle dage senere var jeg i Lyngby, hvor der var østdanske holdmesterskaber for børn og unge, og beach-flagene med de deltagende klubbers logoer vidnede om masser af opbakning; forældre med kaffe i termokanderne og bradepandekage til pausen sprang velvilligt ind over hegnet for at hjælpe med at flytte hækkene før det næste heat, og der blev optaget film af løbene og talt teknik mellem forsøgene i de tekniske discipliner.

Kort efter jeg og den øvrige bestyrelse var blevet valgt i det tidlige forår, var jeg i april måned i Aarhus, og udover, at min veneration for den by, som jeg blev voksen i, altid blomstrer ved besøg deroppe, så var det ekstra fornøjeligt at få lov til at overvære DM 10 km landevej på veje og stræder rundt om Marselisborghallen, Tivoli Friheden og op ad det nu hedengangne atletikstadion i bunden af Stadion Allé.

Der har været masser af andre oplevelser gennem de otte måneder, vi har nydt det privilegium at være bestyrelse for Dansk Atletik Forbund. Oplevelser, der både har understreget det fantastiske ved vores fælles idræt – uanset om det er motionsløb, Masters-stævner eller mesterskaber for den allerskarpeste elite – og som også har sat fingeren på, hvor vi har udfordringer.

Alle de nævnte arrangementer, al den daglige træning og i det hele taget arbejdet med at drive de danske atletik-, motions- og løbeklubber og -foreninger, kunne ikke lade sig gøre uden alle de frivillige.

Det er forældre, der tager en tjans for at få det til at hænge sammen for børneholdene. Og så bliver de nogle gange hængende i det frivillige fællesskab, selvom børnene finder på noget andet at lave.

Det er også eliteaktive, der hjælper ved klubbens motionsløb og dermed gør det muligt at tjene penge til at drive klubben.

Og det er de mange trænere, der dag ud og dag ind står i alt slags vejr og hjælper medlemmerne til at forbedre deres færdigheder.

På vegne af hele Dansk Atletik Forbund vil jeg gerne takke alle de frivillige for at være med til at løfte de mange opgaver – både de synlige og de usynlige.

-

Dansk Atletik Forbund har ført en stormfuld tilværelse de senere år. Det kulminerede med det ekstraordinære årsmøde 6. marts, hvor der var massiv opbakning til, at en næsten ny bestyrelse tog ansvaret for at bringe forbundet videre.

Inden årsmødet i Odense i foråret brugte vi en del kræfter på at sætte en bestyrelse sammen, der både nød tillid og bred opbakning blandt jer og de andre medlemmer i DAF, og som også repræsenterede atletikken og al dens væsen så godt som muligt.

Vi har nu en bestyrelse med medlemmer fra det nordligste og andre dele af Jylland, fra Fyn og fra hovedstadsområdet. Vi har medlemmer, der har fokus på masters, på trail, på eliten, på foreningslivet og på alle de andre dele af alt det, som vores idræt rummer.

Og så har vi i bestyrelsen også været meget optaget af, at der skulle etableres ro i forbundet og ro omkring forbundet. Naturligvis vil vi være uenige, på dette årsmøde såvel som vi nogle gange ser forskelligt på tingene i bestyrelsen. Det skal vi give plads.

Men forbundet må aldrig blive historien i sig selv. Vores aktive, vores ansatte og vores medlemmer skal ikke have fjernet fokus fra deres opgaver med talrige spørgsmål om, hvordan det går i DAF, og hvordan de hver især tackler balladen.

Så det var en selvstændig mission. Og den første del af den mission er nu sikret. Vi er kommet til det ordinære årsmøde med en fuldtallig bestyrelse, uroen rundt om forbundet er fraværende, og vi mærker stille og roligt, hvordan vi langsomt får opbygget tillid.

Senest i denne uge, da Danmarks Idrætsforbunds udspil til en aftale for perioden 2026-2029 blev sendt til os. På de forskellige parametre, sådan en strategikontrakt indgås, var der fra DIF-bestyrelsens side et plus i forhold til den nuværende situation.

Forbundet har i de seneste år ifølge DIF ikke ”demonstreret en stærk eksekveringsevne”, man har haft ”betydelige organisatoriske udfordringer”, men ”den nuværende administration og bestyrelse har skabt ro på den interne organisation og har vist gode takter i f. t. at styrke den fremtidige eksekvering”, hedder det.

Lige den del af DIF-afgørelsen ønsker vi ikke at udfordre.

Men idet vi har frist frem til slutningen af november for at indgive et hørings svar – det kan være, vi er uenige i konklusioner eller argumentationen for disse – kan vi ikke præsentere den kommende strategiaftale endnu.

-

2024 har været et travlt, næsten hektisk år, når det gælder events og mesterskaber. Lige fra lokale, regionale og nationale events for alle aldersgrupper, til ikke mindst i de internationale events.

Der er blevet afviklet regionale og danske mesterskaber i de mange forskellige discipliner både på og udenfor stadion, som vores sport er så rig på, overalt i landet og i alle regioner. For børn og voksne, masters og hold.

Tak til alle jer, der har stået for at arrangere det årlige mesterskabs-højdepunkt for netop de årgange og de disciplingrupper, som I gjorde. Det har kæmpe stor betydning for os alle, at afviklingen af DM ikke kun bliver en opgave for de få klubber, men at vi trygt kan lægge det hos andre.

Det skal vi i forbundet være gode til at hjælpe nye arrangører med, så de kan stige ombord med klar forventning om, at det hele nok skal lande et godt sted.

-

De Olympiske Lege er det, som al eliteidræt i Danmark efterhånden bliver målt på. Fire danske atletikfolk var i Paris for at deltage i OL, og for dem alle var det naturligvis en kolossal oplevelse.

For os andre var det en stor oplevelse at se de fire – Lisa, Kathrine, Simon og Ida – på det smukke, lyslilla stadion i Saint Denis. Stade de France var det naturlige hjemsted for atletikken ved De Olympiske Lege 2024, og da legene var forbi, havde mere end 1 million gæster set konkurrencerne fra et sæde på stadion.

Både morgen- og aftenprogrammerne i atletik var stort set udsolgt hver eneste dag under OL. Konkurrencerne blev vist på direkte TV over det meste af verden, og i Danmark var både DR, TV2 og Discovery + leverandører af legenes konkurrencer på en skærm i nærheden af alle danskere.

Dansk atletik fik meget stor opmærksomhed, selvom resultaterne ikke over hele linjen stod mål med, hvad vi og udøverne havde håbet på. Danskerne lærte vores udøvere godt at kende, også fordi de hver især var så åbne i mælet og hurtige i replikken overfor de mikrofoner, som journalisterne stak frem.

Den indsats, som de fire gjorde for varemærket dansk atletik i Paris, og som andre har fulgt op ved EM i Rom samt efter danske rekorder i USA og Berlin, er uvurderlig.

Vi havde blot fem DM-koncurrencer i Herning i forbindelse med DM-ugen. Det blev sidste år besluttet af bestyrelsen, at vi rykker store-DM væk fra DM-ugen på grund af hensynet til de internationale ranking points.

Alligevel var det atletikkens konkurrencer – som for eksempel længdespring på torvet i Herning i silende regnvejr – der blev transmitteret live på fjernsynet, og som samlede mange hundrede interesserede tilskuere omkring tilløbsbane og sandgrav.

Ugen efter afviklede Hvidovre AM et forbilledligt store-DM på det flotte stadion, og her var der også opmærksomhed og blandt andet en dansk rekord på 100 meter på menuen.

Men trods alle disse positive ting, og på trods af, at en række af vores eliteudøvere har vist stor fremgang i løbet af året, så står vi i DAF side om side med andre forbund og venter med en vis bæven og i spænding på, hvilken aftale vi kan lande på med Team Danmark.

Akkurat som det gælder i forhold til DIF's strategiske spor, er der heller ikke faldet noget på plads her endnu. Det er også årsagen til, at vi under punkt 6 på dagsordenen ikke har en færdig plan for de kommende års strategiplan. DIF-aftalen kører et år endnu, og Team Danmarks aftale har en fireårig modus fra de ene olympiske sommerlege til de næste.

Derfor vil vi, når vi kommer til punkt 6, i lighed med, hvad tidligere bestyrelser i Dansk Atletik Forbund har gjort i 2016 og 2020, bede om, at vi vender tilbage næste år, når vi har noget at komme med på disse områder. Samtidig vil bestyrelsen også stille et ændringsforslag til lovene, så der ikke fremover står, at det skal fremlægges "i skudår", men "året før aftalens ikrafttræden".

-

Når vi nu er ved Team Danmark, så er der grund til at hæfte sig ved, at institutionens meldinger efter OL i Paris har vakt både bestyrtelse og uro mange steder i dansk idræt.

Jeg ved ikke, hvem der lægger medie- og kommunikationsstrategien for Team Danmark, men pulsen var næsten ikke faldet ned for de sidste olympiske deltagere, før deres sportsdirektør, Lars Balle Christensen, var ude med en melding om, at Team Danmark fremover vil indsnævre fokus og satse på top-8 sportsfolk i de olympiske discipliner.

Nu er der jo forskel på top 8 i de olympiske idrætsgrene, også de individuelle. Der kommer ikke mange sejlere fra det afrikanske kontinent, og svømmesporten har også sine geografiske begrænsninger. Det betyder alt sammen, at der ikke er så mange bejlere til de fineste medaljer.

I Paris var der 37 medaljesæt at dele ud i svømmekoncurrencerne. 19 lande delte disse medaljer mellem sig.

I gymnastik var der 16 konkurrencer, og 14 lande tog del i medaljerne.

I cyklingen var der 18 olympiske konkurrencer, og her var 14 lande repræsenteret på sejrsskamlens tre trin.

I atletik var der 48 medaljesæt at kæmpe om. 43 lande vandt en medalje. Og 75 lande havde en eller flere deltagere i atletikkoncurrencerne i Paris, der endte i top 8.

Med andre ord: Den globale konkurrence er hårdere i atletik end i nogen anden olympisk idrætsgren. Og nye lande melder sig ind. Botswana og Pakistan vandt begge en OL-guldmedalje i år. Hvem ville have troet det for få år siden?

Samtidig, og som beskrevet i den skriftlige redegørelse, er Danmark som nation underlagt en meget hård konkurrence fra lande omkring os. Lande, hvor der skrues kraftigt op for støtten til eliten – ikke blot i form af nogle procenters øgede budgetter, men gennem målrettet anlægsstrategi, etablering af topcentre og gennem markante spring i funderingen.

Der er med andre ord udsigt til, at det bliver endnu vanskeligere i de kommende olympiske lege for danske atletikfolk. Både vanskeligere at komme med, hvis Team Danmark skærer deres finansieringsmodel til og kun fokuserer på top 8.

Og vanskeligere at begå sig i Los Angeles 2028 og Brisbane 2032, fordi det internationale våbenkapløb med fredelige midler, som idrætten har udviklet sig til, må forventes at blive endnu hårdere.

I disse perspektiver var det en bitter pille at sluge at opleve Team Danmark i ugerne efter OL. Men vi må indse, at vi i Dansk Atletik i de kommende år samlet set får en elitesatsning, der reduceres i omfang, og som i højere grad vil bero på udvikling af talenterne, end vi har set før.

Og vi må regne med, at vi kommer til at betale en højere del af den samlede regning.

-

Men det vigtigste, og omdrejningspunktet for at få en elite, der kan tage til stævner internationalt, er de mange klubber og jeres mulighed for at tilbyde vores idræt til de lokale målgrupper.

Hen over eftersommeren har jeg hørt fra flere af jer, at I har oplevet stor tilgang især af børn og unge. Om det er OL i Paris, der er skyld i det, er ikke til at vide, men måske hænger det sammen?

Klubbernes muligheder for udvikling er også påvirket af, hvad vi fra forbundets side har af tilbud – om uddannelse af dommere og trænere, om netværk på tværs og om hjælp til stævner og arrangementer.

Vi ønsker at styrke klubberne i DAF, og vi har en ambition om, at vi vil have flere på stadion. Både den del af stadion, hvor aktiviteterne udfolder sig, og der, hvor man bakker de aktive op i deres bestræbelser på at præstere.

Derfor var det også så stærk en oplevelse at deltage i de forskellige workshops og fælles møder i går her i Odense. Jeg oplevede, at vi alle gik ind i både de svære overvejelser og diskussioner, og i de vildtflyvende tanker og visioner, med åbenhed overfor hinanden.

Vi blev også udfordret på perspektiv og selvforståelse af vores "keynote speaker" Henrik Brandt, der med sin mangeårige tilknytning til atletikken kunne give os nogle velfortjente slag i bolledejen, og jeg håber, at os, der var med i går, vil huske at få endnu flere med næste år.

Udover de nævnte ting, har vores administration indledningsvis kortlagt Danmarks atletik-faciliteter. Det er vigtigt af flere årsager:

Anlæggene skal være godkendte og certificerede af DAF, og med nye, skrappe krav fra World Athletics betyder det, at vi skal have et overblik over, hvornår et stadion eller en hal skal have en fornyet godkendelse.

Det er også vigtigt, fordi det er et redskab til oplysning. Vi ser desværre flere steder anlæg, der ikke bliver brugt, fordi den lokale atletikforening har svært ved at holde gang i aktiviteterne. Og erfaringen er desværre, at de kommunale budgetter indenfor idræt og kultur også lægges efter, hvor der er mange udøvere, og hvor der er få.

Mere idræt for pengene er blevet et mantra, der på mange måder er godt – men vi i atletikken kan let lande i en vanskelig situation lokalt eller regionalt, hvis kunststofbanerne langsomt gror til med mos. På et tidspunkt risikerer vi, at kommunens folk hellere vil bruge arealet på fodboldbaner eller til private padel-projekter.

Derfor er en egentlig strategi for Dansk Atletiks anlæg og faciliteter på bestyrelsens arbejdsseddel for de kommende år. Og når vi bliver bedt om at bakke op og støtte klubbernes bestræbelser lokalt, prioriterer vi det højt.

-

DAF's økonomi er i gode hænder. Med igangsætning af flere nye ideer og projekter, har vi formået at tiltrække nye partnere og finansieringskilder. Her kan nævnes Kompan Danmark med det nye, spændende atletik-legeplads-koncept, ITM8 som var med omkring DM 5 kilometer i Herning og som vi også forventer et stærkt samarbejde med fremover. Men vi har også udvidet og forstærket samarbejdet med CRAFT, Løberen og Roster Athletics gennem 2024.

Vi oplever generelt en stigende interesse fra erhvervslivet for at indgå i dialog og nye initiativer. Desuden har DAF modtaget en række nye fondsmidler fra World Athletics, European Athletics og Danmarks Idrætsforbund.

Til alle disse samarbejdspartnere skal der herfra årsmødet lyde en stor tak.

Derfor ser vores økonomiansvarlige i bestyrelsen, Mette Thorup, og forbundets direktør Klaus Nørby Jakobsen, da også med fortrøstning frem til årets afslutning.

Som I kan forstå, vil der også blive brug for pengene i de kommende år. Vi ønsker at styrke klubberne, vi ønsker at bruge de mange motionsløb – fra korte distancer til marathon og endnu længere – til at knytte løbere over hele landet tættere til den organiserede idræt, vi vil udvikle og styrke talentudviklingen også i lyset af meldingerne fra Team Danmark, og så vil vi gennemføre en digitalisering og modernisering af DAF.

Vi vil involvere klubber og samarbejdspartnere i at få sat strøm til disse forskellige ambitioner. Helt konkret vil det blandt andet ske ved, at direktøren og jeg planlægger en møderække rundt i landet i begyndelsen af det ny år, hvor vi vil samle klubberne til at give input på de forskellige dele af strategien.

-

Det er i det hele taget et løfte fra os i bestyrelsen: Vi vil samle dansk atletik. Små løbefællesskaber og store atletikklubber. Motionister, masters-atleter og OL-deltagere. Børn og voksne. Frivillige og forældre.

Vi har store klubber i de største byer, som langt hen ad vejen klarer tingene selv. Med ansatte medarbejdere og dermed en tydelig placering af ansvar og forventninger. Og vi har en lang række mindre foreninger, der baserer sig på frivillighed uden aflønning.

For mig er det ene ikke bedre end det andet. Jeg er med på, at man godt kan kigge misundeligt på de andre, der har råd til at lønne en medarbejder til at klare, hvad andre må ordne i fritiden på hjemmekontoret.

Det er netop derfor, vi har klubudvikling i centrum i de forhandlinger, som er foregået med Danmarks Idrætsforbund, og som de tydeligt har tilkendegivet, at de ser positivt på, at vi kan løfte i de kommende år. Et forbund som DAF skal naturligvis i videst muligt omfang kunne hjælpe alle – har man ikke ressourcerne til det, og det må vi indrømme, at vi ikke har lige nu, så skal arbejdet i første række komme dem til gode, der har behovet og dem, som har lysten og viljen.

For vi er et fællesskab i det her forbund. Det går begge veje, og jeg synes egentlig, at vi er godt på vej. Det er høringsen omkring vores lovrevision et eksempel på – og det eksempel ønsker vi absolut at gentage i andre sammenhænge.

På samme facon oplever jeg interesse for arbejdet i bestyrelsen og en helt grundlæggende vilje til at dele både det svære og det gode, når vi fra bestyrelsen tager ud til stævner, inviterer os selv på kaffe, ringer med jer, og på anden vis forsøger at holde trit med jer alle sammen.

Men frem for alt er det mit indtryk, at mange af jer er klar til at dele de gode oplevelser og nye måder at gøre ting på, som I har i hverdagen, med de andre klubber. Videndeling og en innovativ tilgang til at drive en forening og skabe aktiviteter er jo en gratis måde at hjælpe hinanden på.

Fordi for mig at se går der en rød tråd fra de mindste til de største foreninger i Dansk Atletik Forbund. Jeg startede på atletik i Vejle i 1976 som dreng. Da jeg var færdig i gymnasiet, flyttede jeg til Aarhus, og her havde jeg nogle sæsoner i Aarhus 1900, før jeg rykkede tilbage til Vejle. I dag er jeg medlem af Gentofte IK Atletik, og sådan tror jeg, at mange af vores medlemmer i de enkelte klubber kan bevidne mønstre over tid i deres medlemskaber.

Vi i bestyrelsen har hele Dansk Atletik for øje. De små foreninger i byer og områder, der i disse år undergår en fraflytning, har en lige så væsentlig betydning og placering i Dansk Atletik Forbund som alle andre.

For sammen er vi nu engang stærkest.

Tak for ordet.